

сатирически и юмористически вѣстникъ въ Браила, отъ който сж излѣзли нѣколко броя, и който е ималъ за цѣль да съедини разцѣпенитѣ фракции на революционния комитетъ въ Букурещъ.

На навечерието на Русско-Турската война, която ни подари свободата, въ Румжния излязяхъ нѣколко вѣстника, за които струва да кажемъ по нѣколко думи. Таквизъ бѣхъ: **Българскій гласъ**, вѣстникъ политически и книжевни, изляза прѣвъ 1876 год. единъ пжтъ въ седмицата подъ редакцията на К. Тулешковъ, единъ отъ хяшоветѣ въ Румжния, който е билъ словослагателъ и директоръ на Каравеловата печатница, а въ послѣдне врѣме е издалъ цѣль редъ книги.

Нова България вѣстникъ политически и книжовенъ, почнж да изляза прѣвъ май мѣсецъ въ Гюргево въ 1876 год. дваждъ въ недѣлята, на който за редакторъ се подписваше (Р. Бѣлобладовъ—Р. И. Блѣсковъ). Излазалъ е до 75 бр. малкътъ folio, 4 страници. Редактори на този вѣстникъ сж били — на първия брой Хр. Ботевъ, — а отъ 53 брой нататкъ С. Стамболовъ. Отъ 2 до 53 брой редактиралъ си го е самъ Блѣсковъ съ участието на мнозина българи емигранти. С. Стамболовъ, другаръ на Хр. Ботевъ и неговъ сътрудникъ въ „Знаме“ редактира „Нова България“ въ духъ сжщо така революционеренъ, както бѣше захванжлъ въ първия брой знаменитий му редакторъ Хр. Ботевъ, който захвърли йоще намокреното си съ мастило перо, перото, съ което завършваше статиитѣ си въ „Нова България,“ за да отиде да се качи на „Радецки,“ а услѣдъ това да сложи кости при „Вирелецъ“ за свободата на отечеството си.

Възраждане, вѣстникъ издаванъ единъ пжтъ въ седмицата, въ Браила, подъ редакцията на С. Миларовъ, Т. Пѣвъ и Ив. Драсовъ. Излѣзохъ около 30 броя. Направлението на този вѣстникъ тоже бѣше революционно.

Стара Планина вѣстникъ за политика и за книжнина, почнж да изляза прѣвъ мѣсецъ августъ въ Букурещъ 2 пжти въ седмицата, подъ редакцията на С. Бѣжанъ до 67 брой, а отъ сѣтиъ С. С. Бобчевъ, като се махва псевдонима Бѣжанъ, който е сжщий Бобчевъ. Първитѣ 6 мѣсеца издателтъ на „Ст. Планина“ е билъ Д. Веселинъ, псевдонимъ на Д. Манчевъ. Отпослѣ, издавалъ го е редкторътъ му.

Всичкитѣ тѣзи вѣстници, които излѣзохъ по това врѣме въ Влашко, имахъ за цѣль да поддържтъ отъ една страна духа на българската емиграция, а отъ друга да освѣтляватъ нѣкои въпроси и случки прѣдъ свѣта. Ето, защо както въ